

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2521). หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2527). หนังสือเรียนศิลปศึกษา ศ 203 – ศ 204 ศิลปะกับชีวิต 3 – 4. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กมล รอดคล้าย. (2525).ความคิดเห็นของครูในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน. (2536). แบบเรียนวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิตภาคเหนือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2530.กรุงเทพฯ:กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- กันยา สุวรรณแสง. (2532). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กิติมาพร ด้อยหล้า. (2535). พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนดนตรีไทยดีเด่น ระดับประถมศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ขวัญใจ ฮีลีย์. (2523). "สภาพและปัญหาของดนตรีศึกษาในประเทศไทย". วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จารุณี ลิ้มปนานนท์. (2539). เอกสารประกอบการอบรมวิทยากรแกนนำ. เชียงใหม่ : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่.
- เฉลิม นาศิริรักษ์และคณะ. (2533). หนังสือเรียนศิลปศึกษา ศ 101 – ศ 102 ศิลปะกับชีวิต 1-2. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ณรุทธิ์ สุทธจิตต์. (2521). คู่มือครูศิลปศึกษา ดนตรีไทย ขั้บร้องไทย ศ 024-ศ 205. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ณรุทธิ์ สุทธจิตต์. (2535).คู่มือครูสอนดนตรี. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธิ์ สุทธจิตต์. (2538).พฤติกรรมกรรมการสอนดนตรี. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณรุทธิ์ สุทธจิตต์. (2541). จิตวิทยาการสอนดนตรี. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ณัฐพล ไพบูลย์ศิริวัฒน์. (2542). การจัดกิจกรรมส่งเสริมดนตรีไทย ในโรงเรียน

ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา อำเภอลอง จังหวัดแพร่.

วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ทรงพล ภูมิพัฒน์. (2541). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ทิพาภรณ์ ลักษณะบุตร. (2536). การใช้หลักสูตรวิชา "ศิลปะกับชีวิต" ในโรงเรียนประถมศึกษา

ศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ทวีสิทธิ์ ไทรวิจิตร. (2522). สังคตินิยม. กรุงเทพฯ : พีรพชนา.

ไพฑูรย์ ลินลารัตน์. (2527). การพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ :

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญสม สุขุมลพงษ์. (2526). พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกนาฏศิลป์

ในสถาบันราชภัฏอุดรธานีตามทัศนะของนักศึกษา. วิทยานิพนธ์

การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร.

บุญส่ง นิลแก้ว. (2527). "เครื่องมือวัดทัศนคติ" เอกสารการวิจัยเบื้องต้น. เชียงใหม่ :

ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

มนตรี ตราโมท. (2528). ความเป็นมาของดนตรีไทย "สารัตถะดนตรีไทย". กรุงเทพฯ :

เจริญวิทยาการพิมพ์.

พนม ลิมอารีย์. (2533). การแนะนำเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ดันอ้อแกรมมี.

พานี สีสวย. (2539). สุนทรีทางนาฏศิลป์ไทย. กรุงเทพฯ : ณะการพิมพ์.

โยธิน คันสนยุทธ. (2533). จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ :

อักษรเจริญทัศน์.

วรสรอง สุทธิสุวรรณ. (2541). ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนกิจกรรมนาฏศิลป์ของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนซ่อมเสริม. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร

มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิมลศรี อุปรมย์. (2526). "นาฏกรรมและการละคร". กรุงเทพฯ : เจริญผล.

วัลยา โกศล. (2530). สภาพและการจัดการศึกษาเพื่ออนุรักษ์และเสริมสร้างวัฒนธรรมไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สนธยา สวัสดิ์. (2537). ปัญหาความต้องการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สถิต วงศ์สวรรค์. (2531). จิตวิทยาแนะแนว. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : บำรุงสาสน์.

สารานุกรมไทย สำหรับเยาวชน เล่ม 1.(2516). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สารานุกรมไทย สำหรับเยาวชน เล่ม 13.(2532). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2533). คู่มือการจัดกิจกรรมส่งเสริมดนตรีไทย เล่ม 1. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2534). คู่มือการจัดกิจกรรมส่งเสริมดนตรีไทย เล่ม 2. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.

สุกรี เจริญสุข. (2532). จะฟังเพลงอย่างไรให้ไพเราะ. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์.

สุกรี เจริญสุข. (2538). ดนตรีชาวสยาม. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์.

สุจิตต์ วงษ์เทศ. (2532). ร้องรำทำเพลงดนตรีและนาฏศิลป์ชาวสยาม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.

สุชา จันทน์อม. (2517). จิตวิทยาเด็ก. (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุมิตร เทพวงษ์. (2541). รำไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2537). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุดใจ ทศพร. (2516). ดนตรีศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ธนบุรี.

อมรา กล้าเจริญ. (2519). สุนทรีระของนาฏศิลป์ไทย เอกสารประกอบการเรียนวิชานาฏศิลป์. พระนครศรีอยุธยา : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา.

อนันต์นพ นิรมล. (2531). การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนกิจกรรมนาฏศิลป์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากวิดิทัศน์กับการสอนปกติ. ปรินญาณพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

อรวรรณและอาภรณ์ มนตรีศาสตร์. (2527). การสอนดนตรีในระดับประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

อำไพ มหาสิทธิ์กุล. (2525). การทดลองการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมท้องถิ่น
แก่เด็กวัยรุ่นในจังหวัดจันทบุรี. ปรินญาณพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อาภรณ์ มนตรีศาสตร์และจตุรงค์ มนตรีศาสตร์. (2517). วิชานาฏศิลป์. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

อาภรณ์ มนตรีศาสตร์และจตุรงค์ มนตรีศาสตร์. (2525). นาฏศิลป์เพื่อการศึกษา
เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

อารี พันธุ์ณี. (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ดันอ้อแกรมมี.

Lisa, P. Bass. (1982). "In swing of thing" Music Educators Journal. 68(4), 49-50.

Robert, Griffin, (1987). "Teaching hispania culture through folk song" Hispania,
60(4),2-5.

Joachim, Sandvoss. (1980). "Song in second-language teaching" Candian Modern
Language Review, 33(1), 73-85.